

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

L' AJUNTAMENT VESTIT DE GALA.

Tots se miran l' un al altre,
vestits de pontifical,
y en Fontrodona murmura:
—¡Quin goig que fas, Nas-vidal!

LA VÉU DE BARCELONA.

o'ns ha pogut sorprendre l' entrada de la reyna regent a Barcelona, per haver succehit exactament lo qu' esperavam.

Prescindim de la part aparatosa y teatral preparada ab afany incansable pels elements oficials que viuhem regaladament al escalf del sol de las institucions vigents, los quals, avuy, a últims del sigle XIX, epoca de critica y de libertat de pensar, en la qual tot

se depura y s' analisa, creuhen encare que 'ls puntals més fermes de una monarquia son los archs de triunfo de fusta y de cartró, las plujas de flors y de versos, l' estrepit de las salvas, la formació de las tropas y 'ls globos de gas encesos en la via pública y en los balcones dels edificis.

En aquest punt tenim un arcalde que ni fet exprés. Si en lloch d' empunyar la vara municipal tingués al seu cárrech l' empresa de qualsevol teatro, no dupto un moment que a cada punt nos sorprendria ab la magnificencia dels seus espectacles.

Pero, ja ho havém dit: prescindim de la part aparatosa y teatral de la recepció y aném al grà.

Barcelona, per més que haja sigut y continuhi sent la primera ciutat republicana d' Espanya, havia de demostrar y ha demostrat plenament qu' es també una població de carácter noble y al mateix temps ben educada.

Sigan los que vulguin los sentiments polítics aquí predominants, ha vist passar per sos principals carrers a la persona que avuy ocupa la jefatura de la nació y ha donat mostres de un respecte y de una correcció admirables. Mentira qui diga que s' ha entusiasmat, com mentira també qui suposi que ha comés la més mínima grosseria. Ha fet lo que devia: ha fet lo que correspon a un poble civilisat.

Com a republicans desapassionats, quals conviccions se trempen com l' acer en los fornals de la desgracia,

no tenim cap inconvenient en reconeixer que la forsa principal de la regencia es sa mateixa debilitat. La presencia de una viuda y de una criatura no es lo més propi per excitar las passions politicas, y 'l ser, com es la regencia, la menor cantitat possible de monarquia, imposa una actitud tranquila y espectant als que may hem deixat de desitjar l' establiment definitiu de la República.

Per altra part, las tradicions de la restauració tan plenas de prevencions y amenassas contra l' esperit liberal, sembla que moriren ab D. Alfonso XII.

De fixo que si 'l rey difunt ressucités, no hauria trobat a Barcelona l' acullida respectuosa y hasta si 's vol simpática que s' ha dispensat a la seva viuda y al seu fill ignocent. Aquellas portas que 's tancaren primer en só de súplica y més tart en demostració de dol sense lograr evitar l' inútil sacrifici dels pobres mártirs de Santa Coloma de Farnés, tal vegada s' haurien tornat a tancar en senyal de protesta a la presencia del monarca que no sapigué rendirse a la veu commovedora de la misericordia.

Avuy en cambi s' ha de reconeixer que s' ha estolviat tot lo possible l' efusió de sanch; qu' en las esferas del govern reyna un esperit més humanitari que llavors, y que, gracias a la lenitat y a la dolsura, aquesta nació tinguda fins fa poch per anárquica é ingovernable, ha desat pot ser per sempre més las armas de la rebelió, confiant lo triunfo de sas aspiracions al exercici de la llei y a la forsa pacífica de son dret.

Y ja no fem menció de las virtuts domésticas que s' atribuixen a la dama que avuy ceneix la corona, porque aquestas mateixas virtuts son patrimoni de la inmensa majoria de las donas espanyolas, desde las més altas a las més humils.

Si 'ls que las encomian tan repetidament, pensan ferne una arma en favor de las instituciones, pobre concepte tindran format de aquestas, quan los citan casi com una raresa. Bó es no obstant que 'ls bons exemples vinguin desde 'ls sitis més elevats y més visibles.

Pero millor seria encare que 'ls monárquichs sapiguessen guardar en totas ocasions las degudas conveniencias.

Y, la veritat, los que ab més ardor pretenen defensar la monarquia, son tal vegada los que més desconsideradament la comprometen.

Vegis sinó 'l contrast que oferia D.ª Maria Cristina senzillament vestida y rodejada familiarment dels seus fills, ab l' ostentació dels que van anarla a rebre y ab tan costós aparato l' acompanyan y l' obsequian.

Quan millor seria que l' activitat y 'ls diners que gastan en aquestes artificis, s' invertissen en depurar a la nació de las moltas plagas que l' assolan, dels mals vicis politichs que la tenen entregada a las artimanyas dels bandos que 's disputan la possessió del poder, y dels disbarats económichs que acaban de xuclarli l' últim resto de vitalitat.

Difícilment podrá ocultarse tanta miseria y tanta degradació ab postissas galas cortesananas.

L' entusiasta adhesió de un poble, avuy no depen, de que 'ls monarcas vayan a visitar-lo, y de que 'ls que viuhem a redós de la monarquia 's desbordin en aparatosas festas: depen de que s' inauguri una era de llibertat sense restriccions, de respecte a totas las lleys, de amor a la justicia y de prosperitat material.

Y lo qu' es los monárquichs viuhem molt apartats de aquest camí de salvació.

P. K.

AL AUTOR

DEL ARCH-CASCADA DE LA PLASSA DE CATALUNYA.

No sé qui ets; pero desde ara ja 't juro, incógnit autor, que, a jutjar pel arch que aixecas, has de sé un home-d' humor.

D' extravagancies insignes n' hi vistas... las que Déu sab; pero com aquesta tèva, no n' havia vista cap.

¿Qué t' has proposat donarnos? ¿una gruta de cartró? ¿una cascada humorística? ¿una cova de pasió?

Com més un hom s' encaparra mirant lo pont sorprenent que ab lo teu ingeniu aixecas, com hi ha món, menos ho entén.

Paperinas de renglera, batallons de gats penjats, drapots aguantats ab canyas, punxas, reconcs y forats...

¡Ah, truan! L' intenció tèva, ab lo trastó que has guarnit, es riure 't de Barcelona, y creu que ho has conseguit.

No hi ha ningú que, al pararse al davant d' aquells embulls, no agafi un xiquet de basca y haja de taparse 'ls ulls.

¡Autor incógnit; ignoro com deus estar de clatell, pero tú y 'l Tio Nelo, ¡punyalada!... ¡quin parell!

C. GUMÀ

vora en salva.

A friolera de 88 barcos de guerra arribaran a reunirse en lo port de Barcelona.

Y diuhem que aixó porta quia. Y suposan que las naciones aliadas donaran un cop de má per derrotar a la republicana Fransa.

No ho crech: fins ara tot se reduheix a una cosa: a gastar pólvora en salva.

Tantas alianzas com se concertan y 's realisan, y may s' ha procedit a la única lógica, natural y justa: l' aliansa de tots los pobles que tenen detentat una part del seu territori, en mans dels inglesos.

Fransa podria reclamar Jersey y Guernessey; Espanya, Gibraltar; Italia, Malta; Turquía, Chipre y aixis totas las naciones d' Europa.

Tot lo que 's fassa fora de aquest projecte, ha de ser gasto y temps perdut.

Ab motiu de l' arribada de la reyna regent a Barcelona, los estudiants de Medicina van acordar comensar dimecres las vacaciones de istiu.

¡Bons estudiants!

¡Ara vegin ab quin salero han amputat lo curs!

En lo cantó suís de Unterwalden s' ha fet saber als administrats que aquest any deixarian de cobrarse las contribucions, per poguerse cubrir folgadamente los gastos del cantó, ab los fondos que existeixen actualment en caixa.

Vels'hi aquí un poble que sab realsar lo brillo de las instituciones, ab una cosa que val més que 'ls archs de triunfo, los repichs de campana y las canonadas.

Se diu que alguns personatjes del Vaticá han aconsellat al Papa que organisi una rifa ab los objectes que van regalarli ab motiu del Jubileu y que no están destinats al tresor papal ni als pobres.

Ja ho veuhem los llanuts.

Y ara que tornin a ferli regalos.

Un párrafo de un discurs pronunciat per Floquet, actual president del govern francés, al inaugurar la reproducció artistica de la Bastilla, en lo local de la Exposició universal de París:

«No volém restablir los ídols que als nostres pares los hi costá quinze sigles per destruhirlos, com tampoch volém inclinarnos avuy davant de un ídol de quinze días.»

Aquesta alusió al general Boulanger siguió saludada ab un crit estrepitós de «¡Visca la República!»

Un párrafo del corresponsal Lázaro que *El noticiero universal* va enviar a Roma en companyia dels pelegrins:

«Se abrió una de las dos puertas, entre las cuales estaba el trono, y por ella entró en la Sala su Santidad anciano, tembloroso, pálido y vestido totalmente de blanco, de manera que parecia una visión celeste.»

Ja ho saben: las vissons celestes son pàlidas, vellas y sobre tot son tremolosas.

A Marruecos ha estallat una insurrecció formidable, en la qual las tropas imperials han sigut derrotadas pels revollosos.

L' emperador ¡mal viatge! deu estar desconolat, al veure al seu poble amat qu' está fent l' aprenentatge de poble civilisat.

Lo tren real, al dirigir-se a Zaragoza anava precedit de una máquina exploradora.

Es a dir, a més de exploradora, la máquina aquesta era també anunciadora, ja que al passar pels pobles repartia a dreta y esquerra exemplars de la llei relativa al ferrocarril del Canfranc.

Qui no sembra no cull.

Sembra projectes de llei y recullirás entussiasme monárquich.

Detalls íntims de l' estancia de la reyna regent a Zaragoza, contat pel *Noticiero universal*:

«El rey ha estado jugando y saltando por las gradas del trono con el general Castillo, y la Reyna le ha tomado en brazos algunas veces, haciéndole pronunciar los nombres de Sagasta y Cassola, que le costaba alguna dificultad.»

¡Pobre Sagasta y pobre Cassola!... Si 'l rey hagués de cridarlos al poder no sabia com anomenarlos.

Las iluminaciones del dimecres van reduhirse als establiments públichs.

De casas particulars eran molt contadas las que van fer lluminarias.

Pot bèn dirse que 'ls monárquichs de Barcelona a proba de llum de gas ó d' hatxas, no representan ni 'l mitj per cent de la totalitat de la població.

Un dels edificis qu' estava il·luminat ab major profusió y bon gust era l' antigua casa Moya, propietat avuy del acaudalat navier Sr. López.

Un que passava per la Rambla d' estudis, exclamá: —¡Y que bè que 's veu ab tanta llum, la subvenció concedida pel govern als barcos de la Trasatlántica.

S' ha publicat, elegantment imprés, lo juguè comich dels nostres companys Roca y Roca y C. Gumà, que t' per titol *Cura de cristiá*, estrenat últimament, ab bon exit, en lo *Teatro Romea*.

Preu una pesseta: a can Lopez lo trobaran.

CARTAS DE FORA.—Lo rector de Caldas de Malavella va desfogar lo seu mal humor contra un pobre matrimoni ab familia que 's guanya la vida fent gimnástica pels carrers, taitxant los traballs de aquests infelissos de inmorals y escandalosos. ¿Han vist may estupides com aqueixa?

A Fullela poble de la provincia de Lleyda se parla molt de haverse fet fonedissa la majordona del rector precisament en ocasió en que per tornarse cada dia més grossa, era cada dia més visible. ¿Veritat que succeixen cosas bèn raras?

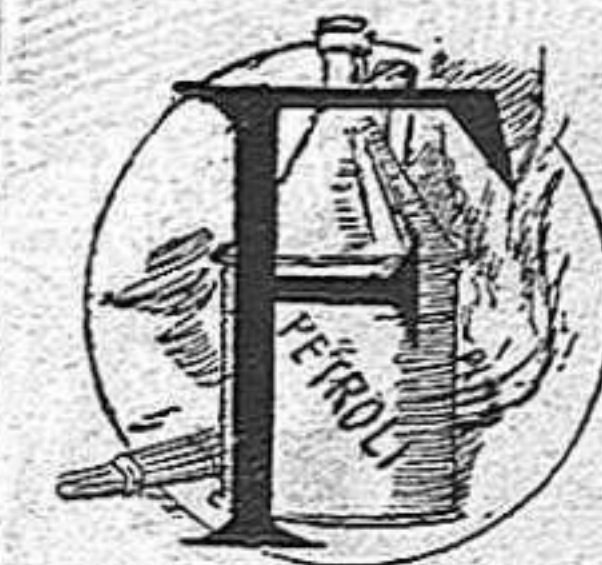
En la Vila de la Junquera, lo segon diumenje de maig de tots los anys se celebra una festa en un santuari anomenat de Santa Lluçia. L' any anterior va dir lo rector que aquella santa havia perdut tot lo mèrit; pero aquest any ha declarat que ja havia tornat a recórrarlo. Aquesta alternativa 's deu a que l' any passat l' ermita de la capella va negarse a donar comptes al rector de las limosnas, creus, medallas y altres articles que s' expendeixen en aquell santuari y que 'l favor de aquest any s' ha avingut a entregarli tot lo que recullis en aquest concepte. ¿Sort de aixó, que sinó Santa Lluçia que ja l' any passat ab una mica més la suspensió de pagos hauria sigut declarada en quiebr!

La senmana passada va presentarse un feligrés al rector de la Soletat de Igualada, demanantli si podía anar a buscar a la seva esposa difunta en lo Hospital. Lo capellá li digué qu' era millor que fés anarla a buscar per tota la comunitat y que a més havia de ferli dir un ofici que no més li costaria 15 pessetas. Alegá 'l feligrés sa pobresa reconeguda, afegint que si feya tal publicitat, la població murmuraria y respongué 'l rector:—La gent no s' hi fixa ab aquestas tonterias.»

Més tart lo feligrés, junt ab altres personas reitera la seva súplica, dihentli que ho fes per caritat, responguent lo rector que no volia posar malas costums.

De manera que las practicas religiosas, segons l' aludit rector, pagant son tonterias y de franch malas costums.

CASTELLS AL AYGUA.

INS ara no més se feyan castells al ayre; pero ja se sab que 'l progrés no coneix barreras. Y si las coneix, fa com los toros; las sa'ta.

¿Quina manera de treballar durant aquestos días, las fábricas de bolas! ¡Y ab quin pretest! ¡La reunió de las esquadras en lo port de Barcelona!

Tots los diaris d' Europa n' han parlat, elevant la cosa a la categoria de gran aconteixement. Desde ara endavant, la invenció de la impremta y la reunió de las esquadras en lo nostre port, serán los fets més culminants de la era cristiana.

¡Si se n' han dit d' extravagancies! ¡si se n' han fet de càlculs estrambóticos!

Repasar la premsa extranjera fa avuy lo mateix efecte que llegir las *Mil y una noches*.

Un periódich ha dit que l' objecte de las esquadras al reunirse aquí, es per anarse'n després juntas a Constantinopla y en sent allí arreglar en quatre esgarrrapadas la qüestió d' Orient.

Un altre diari diu poch més ó menos:

«Lo plan es aquest: durant la permanencia de las esquadras en Barcelona, los barcos italianos buscarán qualsevol pretest per donarse per ofesos, y llavors, abandonant lo port junt ab la esquadra inglesa, se'n aniran a apoderarse...»

¿De qué dirían?

«... a apoderarse de las islas Balears.»

¡Eh! ¿qué tal? ¡pobres mallorquins! ¡Convertits de cop y volta en súbdits dels italianos y dels inglesos!

Pero aném seguint.

Hi ha un diari que ha fet una combinació encara més extensa.

Quan las esquadras estiguin reunidas aquí, los barcos de las naciones monárquicas provocaran als francesos. Aquestos contestaran, los altres se 'ls tirarán a sobre, y després d' haver destrossat la esquadra francesa, reduhintla a manats de teyas, las embarcacions coaligadas se'n aniran a apoderarse—no de Mallorca, de Marsella y de Tolón, mentres que a Niza estallarà una insurrecció separatista, que triunfará y anexionarà aquella ciutat a Italia.

Altres s' han embrancat en conjeturas encara més fantásticas y no falta qui creu que 'l verdader objecte de las esquadras al reunirse aquí, es apoderarse de la Exposició, per enveja als nostres adelantos, colocar-la desmuntada dintre dels barcos y tocá 'l dos desseguida.

Per supuestó que tot aixó son bromas sense cap ni péus que durarán mentres las fragatas siguin aquí.
Després se'n aniran, passarán alguns días y aviat mingú's recordará delstals barcos.
Las únicas que hi pensarán ab certa recansa serán las hortelanas del mercat, que l' altre dia venian los péols als marinos extranjeros á vuyt rals la lliura.

A. MARCH.

A DON PRÁXEDES.

Salut, jefe de la cuyna ministerial-fusionista, apuntadó y tramoyista del partit que está manant. Barcelona s' entusiasma al véurel en lo seu seno, tan flamant, tan macareno, tan alegre y tant barbián.

Giri 'l cap per tot, y encantis ab la pasmosa abundancia, esplendides y elegancia que ostenta la població. Aquí gas y llums eléctrichs, allí banderas y llassos, més enllà flors á cabassos y ponts cuberts de verdó.

¡No es vritat que l' espectacle que avuy aquí ha pogut veure casi li arriba á fer creure que l' havian enganayt? ¡No es cert que 'l poble que llenza los diners á carretadas guarnint carrers y fatxadas, no pot sè un poble arruinat?

Pues ho es, simpálich don Práxedes. Tot aixó que ara li ensenyan, es obra d' uns que 'ns empenyan sense aturarse per ré. Barcelona sembla rica y avuy ne dona un proba; pero ¡ay! ¡si com ella 's troba s' hi trobés demá vosté!

Tot es cosa de don Paco, que á fi de darse importancia y ostentar sa petulancia compromet á la ciutat. Aixó que vosté contempla ha costat molt d' arregarho; pero, fill mèu, per pagarho tot ho havém enmatllevat.

Digui, pues, á don Francisco, quan li vingui ab serenatas y tiberis y regatas y tot lo que té amanit, que vosté ja sab l' intringulis, y que ab aquesta comedia no s' adoba ni 's remedia un poble qu' está empobrit.

Després prénguili la vara, per més que l' home 's trastorni, y quan á Madrid se 'n torni endúguissel á la Cort. Guárdil allí, y Barcelona, sincerament agrahida, no s' olvidará en sa vida d' aquest senyalat favor.

C. GUMÁ.

OUS.

Lo general Boulanger acabarà per fer riure. Disposat á regenerar la Fransa, ara 's dedica á protegir las empresas ferro-carrileras y 'ls que llogan cotxes, viatjant á tort y á dret, sense parar un instant, y exhibintse per tot arreu com un objecte raro.

Y en rigor, de raro no ho es gens. Montat á caball, ab lo traje gatonejat y 'ls bigotis farsits de cera perque s' aguantin tiessos, fins arriba á fer mitja patxoca. Pero 's veu que aixó no basta pera conquistarse la popularitat. La cera, pel bigoti, sera bona; pero al poble ja no li fa efecte; no 's deixa encerrar.

O sinó, no hi ha més que mirar l' arribada que 'ls vehins de Lille han dispensat al famós general. De bonas á primeras van xiularlo. Com semblava que l' home no 's donava per entés, pensant tal vegada alló de: ¡Ja pots xiular, si... etc.!, los bons republicans de Lille van determinar obsèquiar á Boulanger d' una manera més expressiva.

Y en lo moment en que sortia en carretel-la descuberta, disposantse á abandonar la població, va caure sobre 'l futur salvador de Fransa una pluja d' ous podrits, que diu que feya feresa. L' indirecta es massa visible y un si es no es empipadora.

Pero un francés de bon sentit defensava 'l fet y deya: —En Boulanger tracta de amagar l' ou á la fransa: Fransa li clava 'ls ous per la cara. ¿Qui es més franch? ¿qui es més noble? — Jo en tot aixó no m' hi fico. Lo que 'm sembla es que si 'l general vol dedicarse á escriure obras per entregas, com diu que té pensat, després de La invasió alemana que ara está publicant, pot escriure un altre llibre que de fixo tindrà gran resonancia. Si vol, jo li donaré 'l títul. La pluja d' ous.

FANTÁSTICH.

N periódich conta lo següent:
Ab motiu de l' arribada de 'n Sagasta á Barcelona, 'ls socios (y tals socios!) del Cassino fusionista resolen efectuar algunas obras de decorat en lo local per rebre dignament al chef de cuisine.

Quan vels'hi aquí que removen trastos vells, en un recé olvidat de tothom apareix un gran retrato mitj cubert de pols y terenyinas. Lo treuhen, l' espolsan y 'ls fusionistas que aixó feyan, ab un xich més se desmayan. Lo quadro contenia la simpática figura de D. Amadeo de Saboya.

**

En vista de aqnest trobo inesperat, va haverhi junta de rabadans.

Los uns obtavan per rompre'l; altres pretenian cremarlo; pero al últim prevalesqué un temperament més práctic.

Per majoria de vots va acordarse rifar aquell retrato á deu rals lo billet.

Trista condició dels monárquichs espanyols. Quan los reys serveixen los explotan; pero quan ja no serveixen se 'ls rifan.

Demá s' inaugurarà l' Exposició, sense que l' Exposició estigui acabada, ni molt menos.

Pero no temin. Tots los espays buits en lo palau de la industria, quedarán plens en un instant, com per art d' encantament. Bastará 'l discurs de D. Francisco de Paula. Lo ciudatá benemérit es un home que no sols ompla, sinó que hasta embafa.

Un eco de la última pelegrinació. Quan D. Jaume va presentar al Papa, á Mossen Sardá y Salvany, autor de El liberalismo es pecado, creyan los carlins que Lleó XIII li hauria fet alguna magarrufa. ¡Quin desengay més tremendo! Lo Papa no li va dir ni una paraula, limitantse á fer una lleugera inclinació ab lo cap.

Y encare no se sab si va ferli movent lo cap de dalt á baix, com dihentli:—«Quédát»; ó si va ferli de baix á dalt, com dihentli:—«Toca 'l dos.»

A un oficial de artilleria qu' en una reunió del Cassino militar va llegir unas quintillas alusivas á las reformas del general Cassola, en Martinez Campos va imposarli quinze dias de arrest. Quinze dias?... Tres quintillas justas.

Un argument que regalo als feligresos de tots los pobles que tenen rector enemich dels balls.

Quan lo rector puji dalt de la trona per dir que 'ls joves que ballan cometen pecat mortal, los aficionats á las delicias de Terpsicore no tenen més que recordar que ab motiu de l' estancia de la Reyna regent á Zaragossa, va donarse un ball suntuós en lo Palau del marqués de Ayerbe, y que á aquest ball, entre altres magnats van assistirhi ¿qui dirian?

¡L' arquebisbe de Zaragossa y 'l bisbe de Huesca! De manera, que allá ahont van los bisbes, bè poden anarhi 'ls feligresos.

En lo ball del Palau del marqués de Ayerbe, de Zaragossa, la Reyna regent no va ballar: en cambi una senyoreta Heredia va cantar la jota, y després va ballarla, servintli de parella 'l tinent coronel Sr. Castillejo. ¡Un tinent coronel que sab ballar la jota!... Aixó es una preciositat... Nada, nada, que l' ascendeixin.

Sr. Romero Robledo, ja pot desarse: en Linares Rivas acaba d' ensorrarlo. Vosté tenia barra; pero li ha sortit un deixeble que té barra y mitja.

Desde que va separarse de l' esquerra ja tothom deya que 's faria conservador; lo que ningú podia presumir es que publiqués una carta-manifest explicant los móvils de la seva evolució y que al ferho usés tan gran franquesa.

Ara sabém, per la seva mateixa boca, que si se 'n ha anat desde l' esquerra al partit del monstro, ha sigut per haver comprés que l' esquerra no pujaria may al poder.

Ja ho veu, D. Paco; vosté aquestas cosas las fa y no las diu; en Linares Rivas las diu y las fa.

Lo general Boulanger en son viatge al Nort ha sigut objecte de una ovació continuada.

L' etimologia de la paraula ovació es ou. Y lo qu' es d' ous, van tirarn'hi pel pare y per la mare.

Los aragonesos han regalat á n' en Sagasta una magnífica verge del Pilar de plata, de un metro de altura. D. Práxedes ja té patrona. Y ara 'l dia que 'l vulguin treure, ja ho sab, s' abraza al pilar y qu' estirin.

La situació está salvada, y D. Práxedes de content está que no hi veu de cap ull.

Figúrinse que D. Salvador Samá, marqués de Maria-nao, després de haver sigut conservador, á continuació esquerrá y més tart conservador altra vegada, al últim s' ha fet fusionista.

Vaja, Sr. Sagasta, que aixó es una ganga que no 's paga ab diners. ¿Qué diu que 'l neófit es molt lleig? Donchs per aixó mateix.

Desd' ara si 'ls disidents li ensenyan unglas y dents, vosté sense vacilá' los hi ensenya al noy Samá, y al véure'l, fugen corrents.

¿Han vist los municipals ab lo casco? ¿Veritat que fan goig?... Un transeunt deya:

—Son municipals gótics.
—Gótics? Ay, ay, ¿per qué?
—Perque acaban en punxa.

—«Pauleta, deya un Quinones á la seva dona, emprobantse 'l casco nou davant del mirall: digas ¿qué te pases?»

—«Molt bè... sobre tot la punxa... Ara si que hasta podrás cotar.»

Un qu' está entusiasmat per haverse concedit á n' en Soler (Pitarra) lo premi de 5,000 pessetas ofert al millor drama estrenat durant l' any 1887, al veure dimecres á la donadora, exclamá:

—Viva la República...
Un municipal:
—Que dice Vd.
—De las letras.
—¡Ah, es que per aixó!

Davant del arch petit de la Rambla d' Estudis: —Mira, que diu: «El comercio de Barcelona, á S. M. la Reyna.»

—Si qu' es estrany: jo 'm creya que l' anavan á dedicar al fill de la Reyna.

—Y aixó?
—¡Que no veus que sembla una joguinal

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Ta-ba-co.
2. ENDAVINALLA.—Or.
3. ANAGRAMA.—Brenat-Bernat.
4. TRENCA-CLOSCAS.—La Esquilla de la Torratxa.
5. GEROLIFICH.—Per sótanos las casas.

Han endevinat las 5 solucions los ciudatans Pam y Pipa y Ranxero; n' han endevinadas 4, Candor Salamé, J. T. Anguila, Pau Truch y Mariano de l' Orga; 3 Pep Martra y L. Lopez y Lopez; 2 Ego Sum y 1 no més Cisquet de Tarraçona.

LA EXPOSICIÓN UNIVERSAL

DE

BARCELONA

HUMQRADA AGRE-DOLSA, EN VERS

PER

C. GUMÁ

2.ª EDICIÓN.

Un tomet en quart de 32 páginas.

Preu: 0.50 pta.

Se ven en la Librería Española de Lopez, Rambla del Mitj, 20, principals librerías, kioscos y correspondals de LA CAMPANA y La Esquilla.

L' arcalde la va cubrint
 ab flors y adornos en gran,
 per taparli la miseria
 que avuy se la está menjant.

ENDEVINALLAS

KARADA.

Sempre quan passas,
 molt m' enamora
 ton cabell mora,
 finura y sal.
 ¿Hu es més bonica,
 de dos tan mona,
 y tan bufona
 com tú Total?

GERONI DE LA BORDETA.

ACENTÍGRAFO-ANAGRAMA.

Me vaig tot los dits molt mal
 ab las brasotas de coch
 per volguer treure del foch.
 la total de la Total.

A. GIBERT.

CONVERSA.

—Senyor Pep, ¿qué vol que vingui demà?
 —Nó, demà no cal.
 —A fe 'm vindrá molt bè.

- ¿Per qué?
- Per anar á festa major.
- ¿A quin poble?
- Al que acabém de dir.

MARTÍ ROCA Y R.

TRENCA-CLOSCAS. TARGETA.

DR. TEBOLA.

PALERMO.

Formar ab aquestas lletas lo títul de dos dramas
 catalans de un mateix autor.

PELEGRILLS.

GEROGLÍFICH.

×
 MONT
 MDCCLXXXVIII

II
 IIIIII

A

DEUBET DE MASNOU.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans Janet Tafoy, Un Titiritero, Un Masqueñi, Ramon Alias y Mas, Pau Pelgrim, Dimoniet Petit, Fivaller, Confiter Sarralench, J. C. Colomer, A. Barrull y V., Cap de quinto, Pau Maré, J. C. Carne, Pep Martra, Pep Ramogosa, Net de Otger, D. Dinamita y Pepet del Vallés: *Lo que 'ns envian no fa per casa.*

Ciudadans Ego Sum, L. Lopez y Lopez, J. T. Anguila, Marangy, A. Gibert, Japet de l' Orga, Violeta, Angel de la Guarda, Quimet de Ordal, Saldoni de Vallcarca, Terenyina Sarralencia, y Sadas y Boussu: *Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.*

Ciudadá Candor Salamé: De las dos poesías aceptém la curta.—R. R. (Montblanch): La seva carta després de tot no rectifica res de lo que varem dir nosaltres. Quan no sols se diguin republicans sino que fassin del ofici, donant á dida al caciquisme monárquic que impera en aqueixa provincia, llavors podrém creure en la sinceritat de sas protestas.—Cor de Rubi: L' idea es poch nova.—Joseph Planas: ¿Per que no envia una cosa menos adotzenada?—Amorosa: La poesia es fluixa.—Just Aleix: Los articles estan bé; salvo una petita modificació que s' ha de fer en lo relatiu als forasters y que contant ab la venia de voste, farem nosaltres.—Petrus: Los versos son guixets.—P. Falladas: Insertarém molta part de lo que 'ns envia.—Fonio Dedin: No podém aprofitar mes que una seguidilla. Respecte á la comedia recordém haverla llegida y guardém l' original per entregarlo á la persona qu' en nom de voste passi á recullirlo.—Geroni de la Bordeta: La culpa de que apareixés la senmana passada l' «Acéntigrafo» sense la firma de voste 's déu á la imprenta.—Lisandro: Es una mica massa romantich.—Dolors Mont: La primera poesia té escassa novedat; lo sonet es mal versificat y tampoch val la pena.—Lluís Salvador: Los versos estan bé.—Capella pre-históric: Si mal no recordém ja 'ns havia enviat un' altra vegada l' mateix article. Está bé.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
 Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 31 y 23.